

Egledes har det sit Forblivende ved de gjældende Regler om den Forpligtelse til at yde Sygehjælp, der endnu maatte paahvise Læng eller andre Foreninger af Næringsdrivende overfor Evende og deslige Personer, saavelsom ved de Regler, der gjælde om Forsørgelsen af dem, der ere indsatte i Arrester og Strafanstalter.

Kapitel II.

Om Forsørgelsesstedet.

§ 18.

Den Trængende forsørges af Dpholdskommunen, naar han, umiddelbart for Trang til Fattighjælp indtræder, har havt 5 Aars frivilligt og uafbrudt Dphold i den efter opnaaet Attenaarsalder, uden i den Tid at have nydt Fattighjælp af saadan Art, at den kan forlanges refunderet (§ 46).

Har han ikke havt saadant Dphold i den Kommune, i hvilken Trangen er indtraadt, forsørges han af den Kommune, i hvilken han sidst har havt 10 Aars Dphold af samme Bestaaffenhed.

Dphold i en Kommune anses ikke som afbrudt ved Fraværelse af kortere Varighed end 4 Maaneder. Fraværelse, som hidrører fra Militærtjeneste, Indlæggelse paa Sindspsygeanstalt, Indsættelse i Straffeanstalt eller Arrest, medfører ingeninde, at Dpholdet anses som afbrudt, men kun at det betragtes som hvilende.

§ 19.

Har den Trængende ikke vundet Forsørgelsesret efter § 18, forsørges han af den Kommune, i hvilken han efter opnaaet Attenaarsalder har havt frivilligt Dphold i længst Tid, dog ikke i kortere Tid end tilsammen 5 Aar. Har han opholdt sig lige lang Tid i flere Kommuner, forsørges han af den af disse Kommuner, i hvilken han sidst har opholdt sig 1 Aar.

Som fuldt Dpholdsaar anses ethvert Kalenderaar, i hvilket Paagjældende har opholdt sig 8 Maaneder i Kommunen. Kortere Dphold end 8 Maaneder medregnes ikke. Som fraværende i hele Aaret anses den, der i Kalenderaaret har modtaget Fattighjælp fra en fremmed Kommune, selv om denne senere er tilbagebetalt eller eftergivet.

§ 20.

Er ingen Kommune forpligtet til ifølge de i §§ 18 og 19 indeholdte Regler at forsørge en Trængende, bliver denne at forsørge af den Kommune, hvor hans Fødested eller det Sted, som efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som Fødested, er beliggende.

§ 21.

Egte Børn blive, selv om de fødes paa Reiser eller under Moderens forbigaaende Dphold paa fremmed Sted i eller udenfor Landet, at anse som fødte paa det Sted, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødes, have fast Dphold, og, saafremt de til den Tid have Bopæl paa flere Steder, da paa det Sted, der maa betragtes som deres Hovedopholdssted.